

Prøv at forestille dig...

... en blomsterknop. -Eller et blad på en busk eller et træ, som endnu ikke er foldet ud. Prøv at forestille dig den kraft som den lille knop har inden i sig. En kraft og en drift, der skal lede til, at den springer ud som en smuk blomst eller et stort og frodigt blad.

For blomsten eller bladet, der gemmer sig derinde, er det en naturlig ting, som er ved at ske. Alle knopper springer jo ud, men måske er det alligevel skræmmende at skulle tage springet? Måske er det bare meget mere sikkert at blive hvor man er. Godt nok går man glip af at blive en blomst eller et blad - men for pokker - når man ikke har prøvet at være sådan ét, så ved man jo ikke hvad man går glip af. Og der er en god tryghed inde i knoppen.

Prøv så at forestille dig, at noget eller nogen vil holde knoppen til-

bage. Enten ved at fortælle den, at det er farligt, ubehageligt og livstruende at springe ud. Man kunne fortælle den, at den ikke er fin nok, ikke god nok, ikke dygtig nok til at magte det den skal som udsprungen blomst eller blad. At den ikke pynter - at man ikke har brug for den. Eller måske lægger man et par hænder fast omkring knoppen og holder den fysisk tilbage. Begrænser knoppen i dens udvikling - forhindrer den i at springe ud.

Prøv at forestille dig, at vi får fjernet hænderne. Knoppen kommer til syne, men den er så meget i tvivl om den magter det den skal bydes.

Men stille og roligt - i et tempo, som den kan være med til - får man fortalt den, at det er ok at den er nervøs. At det er ok, at den ikke er tryk ved situationen - at den i det hele taget er helt

ok i sin tanke og handling.

Så kan den overveje at åbne sig forsigtigt. Og gradvist stiger modet i takt med at den åbner sig mere og mere. Indtil den står smuk og åben - måske i virkeligheden endnu smukkere end alle de andre blomster og blade.

Hvis man er en knop så fortjener man chancen for at blive en smuk blomst (eller et smukt blad) - og det er værd at vente på - både for én selv og alle os andre!

